

det svar, som finansministeren tidligere har givet. Er det normen i Venstre?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har haft lejlighed til at svare på det her utallige gange tidligere og også flere gange slået det selvfølgelig fast, at ministre naturligvis ligesom alle andre borgere i dette land skal overholde landets love.

Kl. 13.30

Finansministeren har erkendt, at han ikke har opfyldt reglerne om bopælspligt i en periode og ikke har opfyldt reglerne vedrørende beboelse af sommerhuse, og har beklaget dette stærkt. Det har jeg taget til efterretning, og derfor kan jeg kun gentage, at på den baggrund agter jeg ikke at foretage mig yderligere.

Ole Stavad (S):

Statsministeren sagde i sin tidligere besvarelse til mig, at han ikke kunne genkende udlægningen af forløbet, som jeg beskrev det. Det ville være en styrke, hvis det er sådan, at statsministeren ville have den ulejlighed at påpege, hvor det er, jeg har sagt noget, der ikke er fuldstændig i overensstemmelse med alle de oplysninger, vi har fået. Det vil jeg godt bede statsministeren om.

Det andet, jeg godt vil sige til statsministeren, er: Når statsministeren nu siger, at han har svaret mange gange på det her, er det jo, fordi der var en debat, som vi også havde om finansministerens redegørelse, hvor statsministeren på det her punkt henviste til, at han ikke følte sig klædt på til at give et konkret svar.

Derfor blev det fulgt op først med et spørgsmål til finansministeren og efterfølgende med et til statsministeren, som jeg ikke fik svar på i sidste uge. Var det ikke på tide, at vi fik lidt konkret i stedet for ingenting? Der fremgår ingen begrundelse for i det svar, vi har fået fra statsministeren, hvorfor der ikke er grundlag for at foretage sig videre.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg har gjort nøjagtig, som jeg havde lovet, nemlig at jeg naturligvis ville besvare supplerende og uddybende spørgsmål, hvis jeg fik den slags spørgsmål skriftligt. Hr. Ole Stavad har stillet skriftlige spørgsmål, hr. Ole Stavad har fået skriftlige besvarelser, og derfor må jeg klart afvise det, når hr. Ole Stavad siger, at han ikke har fået svar på sine spørgsmål. Hr. Ole Stavad har fået svar på sine spørgsmål.

Lad mig så bare gentage, at finansministeren jo meget klart har beklaget, at han i en periode ikke har overholdt de pågældende regler, men også gjort det klart, at nu overholder han naturligvis reglerne. På den baggrund agter jeg ikke at foretage mig yderligere i sagen.

Ole Stavad (S):

Jeg konstaterer, at statsministeren ikke havde en eneste bemærkning om, hvor den fremstilling, jeg har givet, ikke har været korrekt. Så det vil jeg godt efterlyse igen. Hvis statsministeren mener, at der er sagt noget her, der ikke svarer fuldstændig til de oplysninger, der er afgivet til Folketinget, vil jeg gerne vide det. Jeg mener, at det er en beskyldning, som ikke er fair og ordentlig, at sige, at oplysningerne ikke er korrekte, når man har gjort sig umage med det.

For det andet vil jeg godt spørge statsministeren: Vil statsministeren så ikke bede justitsministeren om at få undersøgt den her sag? Det er jo en politisag. Det er jo en sag, hvor det er politimyndighederne og anklagemyndighederne, der skal vurdere, om der er grundlag for en retsforfølgning. For det, at man afgiver en falsk erklæring, men påstår sig i god tro, giver ikke, når man går ned i lærebøgerne – jeg kunne godt give nogle citater til statsministeren, hvis der var tid til det – grundlag for, at man er straffri.

Vil statsministeren i den her sag bede justitsministeren om at få foretaget en undersøgelse, som man ville foretage af en hvilken som helst anden borger?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg kan kun gentage, hvad jeg nu efterhånden flere gange har sagt. Der er ikke forelagt mig oplysninger, der giver nogen som helst anledning til, at jeg tager yderligere skridt i den her sag.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren mere generelt på baggrund af den her diskussion, om det ikke kan bekymre statsministeren, hvis der breder sig det almindelige indtryk, at når det gælder ministre og folketingsmedlemmer, kan de sådan set godt leve på kanten af loven, uden at det rigtig får nogen konsekvenser.

Når jeg siger det, er det jo, fordi vi jo også kunne læse i f.eks. B.T. den 23. februar, at justitsministeren sagde, at hun naturligvis ikke turde udelukke, at hun var kommet til at køre for stærkt. Med andre ord mente hun, at det da var